

[Poul Dam.]

ninger, som man tilsigtede med den obligatoriske rådgivning, og ingen negative. Vi skiftede derfor mening. Det mener jeg en gang imellem er nødvendigt, det er sågar en gang imellem rigtigt. Vi mener, vi må stå fast på den løsning, vi dér fandt.

Jeg vil dog alligevel gøre nogle få bemærkninger om den formulering, der er valgt fra kristeligt folkepartis side. Der er et par punkter i den, som de tidligere ordførere vistnok ikke har været opmærksomme på. Der tales her om, at en læge skal give den gravide kvinde oplysning om indgrebets beskaffenhed og de fysiske og psykiske følger, det vil kunne få på kortere eller længere sigt. Dette er ikke en saglig oplysning. Dette er en moralsk oplysning, dette er en moraliserende oplysning, for ingen ved noget om de psykiske følger, det vil kunne få på kortere eller længere sigt. Man kan nævne en række eksempler på ulykkelige psykiske følger. Man har også et meget stort antal eksempler på, at der ikke er sådanne psykiske følger. Men samtidig er det jo sådan, at også gennemførelsen af et svangerskab kan have meget ulykkelige psykiske følger, som man ikke nødvendigvis kan forudse. Når man har været i nærheden af det, der med et fint ord hedder en puerperalpsykose, så er man klar over, at også gennemførelsen af et svangerskab kan være en ganske overordentlig stor belastning, som ikke kan forudses, men som altså indebærer en betydelig risiko for vedkommende. Det er altså en moraliseren, der er smuglet ind i denne paragraf, og det bør ikke skjules, men jeg skal ikke behøjde kristeligt folkeparti, at de følger Skriftens ord om at være blide som duer og snilde som slanger.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Når kristeligt folkeparti har følt sig foranlediget til at fremsætte dette lovforslag, må man se det på baggrund af hele vores stilling til den frie abort. Vi mener stadig væk, at mennesket må have ret til livet, og at det ikke skal være den enkelte, der skal bestemme, hvem der skal have lov til at blive født eller ikke.

På baggrund af alt det, man ellers hører i dette ting fra visse partiers side, hvor man ustandselig taler om en omsorg for de svage, er det lidt svært at forstå, at man har så lidt

omsorg, når det gælder omsorgen for de allersvageste, de som lige skal til at begynde at udvikle sig til et menneske. Vi mener, at loven om fri abort har været en total misforståelse. Der har været forhold, der skulle ændres, det er klart, men vi må prøve på at se, hvordan kan vi gøre det bedre. På den baggrund må man se det forslag, der er kommet nu om den tvungne rådgivning. Det er ikke vores mål, men vi mener, det må være et skridt i den rigtige retning.

Vi kan sagtens stå her og tale om, at det er moral, og det er det ene og det andet. Det, det gælder om i dette tilfælde, er, at vi må indrømme, hvis vi vil være ærlige alle sammen, at vi måske ikke helt har overskuet følgerne af den lov, vi har lavet, og at som tiden går, viser det sig, at der kommer ting, som vi ikke har været helt klar over.

Vi havde for nogle dage siden diskussionen om seksualoplysning, hvor mange syntes, at vi var imod oplysning. Dengang understregede jeg vist meget kraftigt, at vi gik ind for oplysningen. Vi mener også, at i dag behøver ingen børn at blive født, hvis det ikke ønskes. Det kan ikke være meningen, at man bare sådan uden videre skal kunne få foretaget fri abort. Vi mener, at rådgivning i mange tilfælde vil kunne få en gravid kvinde til at ombestemme sig.

Jeg kunne også lige have lyst til at nævne, at når man er så ivrig for den fri abort, kunne man nogle gange have den mistanke, at det skyldes, at man ikke vil tage de sociale konsekvenser af, at det koster samfundet penge at lade de børn blive født; så er det selvfølgelig billigere at få dem skaffet af vejen så hurtigt som muligt.

Derfor må der oplyses om, hvilke muligheder der er, og de muligheder må vi gøre så gode som overhovedet muligt, for at den gravide kan gennemføre sit svangerskab og de børn, der bliver sat i verden, kan få tilfredsstillende kår.

Vi håber, at man vil overveje endnu en gang, måske ikke bare leve på forudfattede meninger, men virkelig tænke igennem, om det ikke ville være en fordel med denne rådgivning.

Hanne Reintoft (DKP):

Må jeg allerførst sige, at mit parti ikke deler den frygt, som kristeligt folkeparti har — og som store dele af pressen i øvrigt også